

Симеонъ рекълазъ: „Нынѣ отпущашь раба си Владыко, спорѣдъ речьта Ти, съ миръ; защото видѣли очитѣ ми твоего спасенъе, което Ты си приготвилъ прѣдъ лицето на сичкытѣ народы, свѣтъ за просвѣщеніе на ꙗзычницытѣ, и слава на Твоѡ народъ Израилѡ.“

Іосифъ и Маріѡ са чѣдили съ рѣчитѣ на вѣдѣхновенный старецъ. Симеонъ гы благословилъ и, като указвалъ на Маріѡ за нейный Божественный Сынъ, рекълазъ: „Ето този лѣжи за паданъе и за възстаніе на мѡзина въ Израилѡ, и предметъ за противорѣчіе; а на самата тебѣ, мечъ ще понижи дѡшата ти, за да са откриѣтъ помышленіѡта на много сѣрдца.“

Заедно съ праведнаго Симеона са ѹдостоила да срѣшни Господа въ храма и пророчицата Анна. Та была вече на 84 год. Съ мъжа си та живѣла само 7 год. Като овдовѡла оѹе въ цвѣтѣщата младость, сичкыѡ си останѡлъ животъ посѣтила да сѡдѣжи Богѡ, и отъ времето на мъжевата си смѣрътъ, неотстранѡвала отъ хра-